

Tid for samarbeid

Det kan se ut som Håkon Kongsrud Skard og jeg er uenige om overordnede strategier, men jeg har tro på at vi klarer å finne en samarbeidsplattform.

TEKST

Heidi Tessand

PUBLISERT 5. november 2019

Trond Løkling ønsker at jeg enda en gang avklarer mitt visepresidentkandidatur. Her er et nytt forsøk.

Jeg har jobbet både som kliniker og med organisasjonsutvikling alle steder jeg har jobbet. Min erfaring er at det er lettere å håndtere uenighet i enkeltsaker hvis man for øvrig har felles overordnede visjoner og mål. Gode saksresultater påvirker også lysten til å fortsette arbeidet. Henning Bang kaller dette gruppas overlevelsessevne, som igjen påvirker sannsynligheten for å nå nye mål. Hvis man i tillegg sørger for å ivareta forskjellighet gjennom ulik kompetanse og forventningsavklaringer, har man gode forutsetninger for å ivareta komplekse oppgaver.

Balansegang

Jeg støttet Høstmælingen som presidentkandidat og er enig i hans forståelse av Psykologforeningens samfunnsoppdrag. Derimot opplever jeg ikke – som han – at mine meninger er uforenelig med å være en av de øverste politiske tillitsvalgte.

En profesjon som vår finnes fordi samfunnet trenger oss til å løse viktige oppgaver. Det er ikke alltid slik at det som kan være bra for samfunnet og faget nødvendigvis er ønskelig for psykologene, eller omvendt. Men det er nettopp balansen mellom samfunnsoppdrag, fag og psykologer politisk ledelse er satt til å forvalte. Jeg har erfart at slik balansegang er krevende, men mulig.

Det blir spennende å se hvordan det nye sentralstyret skal forholde seg til denne balansegangen, og om vi finner en felles forståelse av hvordan vi skal vekke de ulike hensynene opp mot hverandre. Krav til spesialisering og vedlikehold av spesialitetene kan være et eksempel. Mange psykologer ønsker at det ikke skal være for vanskelig å bli spesialist, og kravene til vedlikehold av spesialiteten er i dag minimale. Økte krav til veiledning, kvalitetsmål og testing, også etter at man er ferdig spesialist, kan være bra for pasienter og faget, men hva sier psykologene om slike krav?

Strategi for påvirkningsarbeid bør også avklares, som jeg har beskrevet i et tidligere innlegg. Hvordan skal vi sikre at Psykologforeningen vurderes som en troverdig

samfunnsaktør som anvender metablikk og foreslår løsninger til det beste for befolkningen på tvers av profesjoner - når alle vet at vi også er en fagforening som vil det beste for våre folk?

Etter valget

I Norge er det lange tradisjoner for samarbeid, både i politikken og i organisasjonslivet. Jeg skal selvsagt bidra så godt jeg kan. Jeg vet at Skard vil gjøre det samme. Det er medlemmene via Landsmøtet som bestemmer hva slags politikk det nye sentralstyret skal styre etter. Det gjenstår å se sentralstyrets sammensetning, hvordan «regjeringsplattformen» ser ut, og hva slags overordnede mål vi blir enige om. Jeg ser fram til diskusjonene.

TEKST

Heidi Tessand, psykologspesialist, seksjonsleder for Stillasbyggerne, Ahus